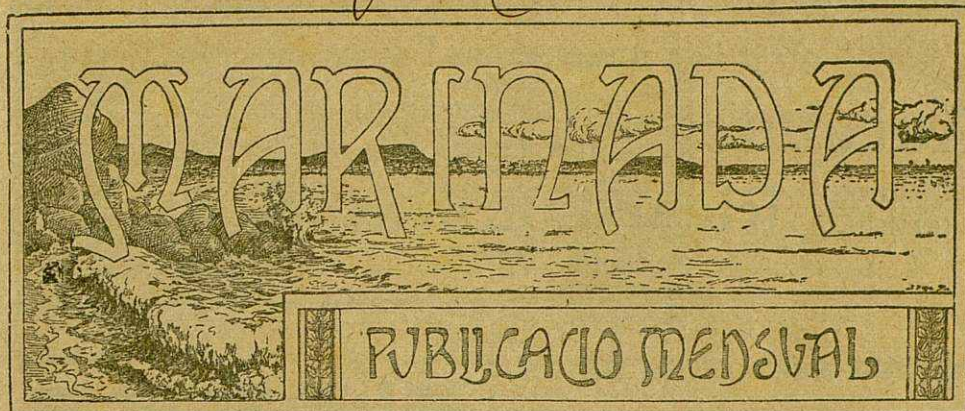

Julio

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SMARI

Montseny, per Ll. Barceló i Bou.—Petita
bonica (poesia), per M.^a del Carme Marcé.
—Músic o cantor, per J. Pons Girbau.—
Corrandes, (vers) per Joan Gelabert.—L'últim
de la colla, per Ll. Barceló i Bou.—Record,
(poesia) per Josefina Jardí Codina.—
Cançó de pàtria, (poesia) per J. Puig Bosch
Ex libris (dibuix) F. Vidal.—De música, per
Mentor.—Del carnet futbolístic
Crònica local.—Moviment del
Port.—Registre civil

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU : **Ricard Rocafort** (SUCCESOR DE
A. MASSANA)
Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillière — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:
20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

Cereals i
Gasolina

J. LLORERAS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

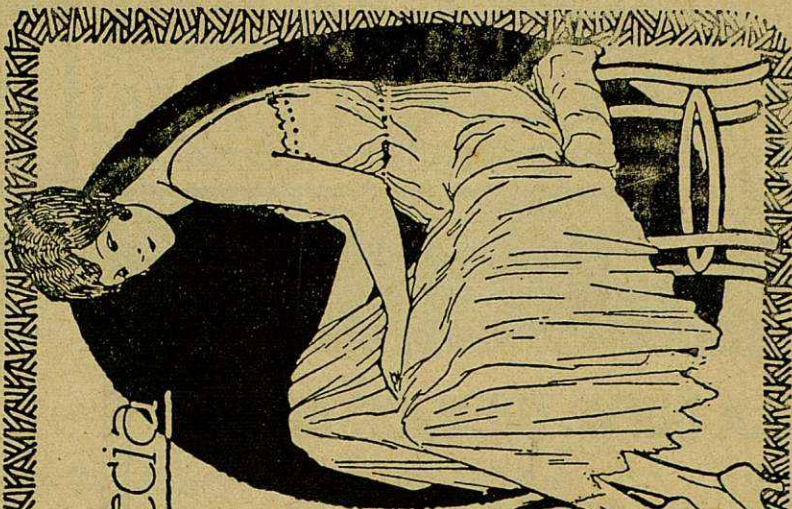
Sí vostè s'aprecia

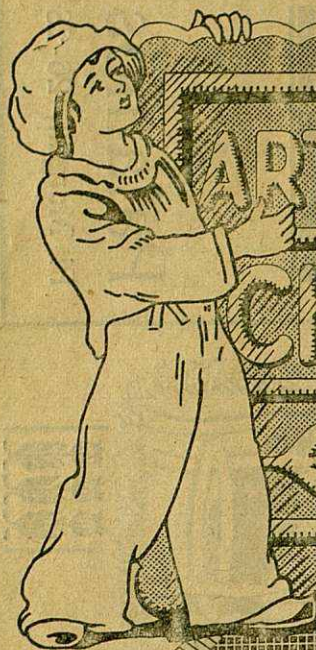
de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHIMBO

E. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.

ARTIACH

CHIQUILIN

BILBAO

ROLLOS
RAPID

LA NUEVA CREACION ARTIACH

A BASE DE

YEMA DE HUEVO

AZUCAR REFINADO

MANTEQUILLA PURA

HARINA DE 1ª CALIDAD

Paquete de 200 gr. **UNA PESETA**

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

Artiach
MARCA

MARIA. ARTIACH

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en fotogra-
dos para revistas y
catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía
BELANDO

Fotografia TAULER

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics
Desenrotlló de negatius i ti-
ratge de positives per a afec-
cionats :: Venda de material
fotogràfic — Servei dia i nit.*

Palamós

Carrer Moro, 7 (casa Bota)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables-Esplendit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TEL FON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes --- màquines per calcular i demés invents
--- moderns per la oficina ---

Casa Central

Barcelona,

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Pa os "SORPRESA"

Per a conservar i donar lluentor a tota classe de metalls. De gran rendiment i utilitat per els particulars, joiers, argenters, etc.

Els pa os "SORPRESA" son els que han adoptat els músics per a la conservació i lluentor dels instruments met l ics.

Res de gastar ingredients ni productes mal olorosos. Solsament fregant amb el pa o "SORPRESA" es treu llustre als objectes met l ics.

El pa o "SORPRESA" es sec i per tant al usar-lo no embruta ni despedeix cap mal olor.

Demaneu preus i condicions al venedor a l'engr s

JOSEP FRANCH

Espanya, 20

GRANOLLERS

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

CAMÍ DEL CENTRE, 27, 1^{ra}al.
ENTRADA: CALLE COLON, 1

Barcelona

*Al saludar als seus amics i distingida clientela es complau
en manifestar-los haver rebut un extens i variat assortit en genres
última novetat, per a trajos i abrics, de les millors fàbriques,
propis per a entretemps i hivern.*

Casa fundada en l'any 1869

PREUS MODERATS

Montseny

I

Quan hom deixa la vila de Sant Celoni i segueix per la carretera de Campins, en contemplar la muntanya del Montseny que senyoreja majestuós al davant, el cor es torna petit, petit, de pensar que anem a pujar a les barbes d'aquell colós que amb el front toca el cel, o quan menys en té l'apariència.

Poc abans d'ésser a Campins, un rètol indica que cal deixar aquella carretera, i per una de particular, tirem de dret fins a l'església de Muscaroles assentada al peu de la muntanya.

Per iniciar la pujada la carretera fa dos o tres giragoneses en mig d'una xamosa sureda; talment sembla que em trobi al meu propi país. El paisatge però, canvia ben tost; es comencen a trobar alguns vells castanyers, roures i qualque alsina. Dos o tres masies s'escalonen muntanya amunt entre conreus força magres.

La carretera va pujant pausadament en direcció a llevant, i en deturar-me per a descansar un moment, em donc compte del camí fet. A mos peus s'estén la plana de Sant Celoni, Llinàs i Cardedeu, sembrada de pobles i viles que feinegen voltades de conreus. Al lluny, un tren corre esbufegant cap a Barcelona; i un altre que li ha passat pel costat se'n va cap a França, deixant enrera una estela de fum que's va difonent.

Emprenc de nou la caminada mentre passa pel meu costat un carro curull de socs, tirat per tres mascles sapats i vigorosos. El paisatge va canviant, però la plana es mostra cada cop més ampla i temptadora. Es comencen a trobar els primers faigs, i això indica que he assolit una altitud respectable. En tombar una serra cantelluda, el paisatge canvia completament. Al davant se'm mostra un solei

de roquissers horrorosament escabrossos. La carretera hi passa pel mig sens fer cas de les penyes i timberes. Del fons del torrent munta la remor llunyana de l'aigua, forta i retrunyidora com un temporal de llevant. Quines cascatas deu haver-hi! És el gorg negre i salt de Guabla.

La carretera tira de dret al N. E. vers un espadat de més de cent metres d'alt que's salva mitjançant un petit túnel. Hom sembla que tingui d'acotar el cap per passar-hi. Si es mira del costat de la carretera protegida per una paret seca, sembla que pesa més el cap que els peus, i el vertigen fa trontollar les persones que no siguin ben segures. Aquest paisatge dura poc, uns dos quilòmetres; després ja es torna més mansoi, les fagedes son espesses i frondoses, i al cap de poc apareixen uns conreus amb una masia, i en tornar arribem a Santa Fe.

II

La vall de Santa Fe s'obre a l'extrem est del Montseny, sota mateix de Les Agudes i del Turó de l'Home. És una vall riallera i frescal.

L'Hotel és un edifici modern però austere; unit a la antiga capella; té quelcom d'abadia i de castell. Edificat en un planell l'envolten prats verdejants, i té per companyia dos xalets i dos o tres edificis més que deuen servir de quadres. Poc més avall hi ha un petit llac artificial, i seguint el torrent, amb el sobrant d'aquell se'n forma un altre.

Les fagedes hi són frondoses i gentils; uns faigs alts i drets com un ciri. En menys de cinc minuts es troba la font del Frare Miquel, d'aigua molt fresca, i més amunt la de Passabets.

De Santa Fe a Sant Marçal hi ha

8 quilòmetres, segons diu una indicació, i sens pensar-m'hi gens, emprenc el camí d'anar-hi; un camí de bast o millor, corriol de cabres, però que té l'avantatge en aquest temps de poder seguir-se en gran part a l'ombra. Tot planejant va seguint en direcció nord, mentres veig de tant en tant sobre'l meu cap, però molt amunt, l'espadat net i pelat de Les Agudes que s'alça un futral de metres sobre les fagedes.

És aquella cresteria de roques que es veu de tan lluny i que sols pot anar-s'hi de l'altra banda.

Passats dos colls, el Montseny s'obre francament com si volgués premiar amb la revelació dels seus secrets a l'ardit caminant que ha tingut la valentia de pujar-hi.

Al fons de tot hi ha la vall d'Arbúcies, i més amunt el seguit de serres i contraforts que van pujant cap a Sant Hilari. La carretera es veu un llarg tirat com una cinta que tantost surt com s'amaga en els replers de la muntanya.

Cap a sol ixent, el pla de La Selva; i a l'horitzó, mig esfumada per la boirina, una llepadeta fosca on hom endevina, ja que no hi dintingeix, Les Gabarres. Per contemplar a pleret aquest paisatge m'he assegut a l'ombra d'un faig en una roca granítica que sembla talment una cadira abacial. Com m'ha recat no posseir una vista prou penetrant per anar descapdellant el seguit de pobles i viles esfumades al lluny; i perquè no dir-ho? cercar en aquella taca fosca, cap a Les Gabarres, la casa pairal que deu amagar-se entre les sures. Tantes vegades que en ma infantesa l'havia contemplat el vell Montseny com una cosa fantàstica, o com un país de llegenda, i ara que hi

sóc i el trepitjo, i percebeixo l'olor especial dels faigs, el cor em bat i les idees s'esbullen.

Quan més abstret estava en aquestes meditacions, un soroll proper entre les branques m'ha tornat a la realitat. Seguint el mateix corriol, veig venir un traminer muntat, que aconduïx un rosari de mascles lligats un amb l'altre pel ronsal. M'ha informat molt amable que aquell és el camí que mena a Sant Marçal, i després cada hu ha tirat per la seva via.

Cap al tard, quan la tarda cau, hi regna una solitud corprenedora. Alguna esquella canta encara perduda entre els faigs; el torrent remoreja amb

un to confidencial, i a la font hi xarxota constantment, un raig d'aigua que de tant fresca sembla que talli.

Un aïret de tramuntana tebió i sec fa estremir de voluptat les fulles. La llum del dia va morent i en mig d'aquella beatífica quietut, com per donar el to, sona el primer flauteig de tòtil. Després van responent un a un de tots cantons els altres, i per donar-hi més varietat hi ajunten llur cant esquerdat les granotes i les regines.

Es l'hora de sopar; la sala de l'Hotel ens acull amorosívola a tots, i... demà serà un altre dia.

LL. BARCELÓ I BOU

Petita bonica

*Sé que et plau sentir-te tota acariciada
i que et diguin maca, i et donguin, «bobons»,
ta carona blanca que sembla nevada,
és un lloc esplèndid per niu de petons;*

*els meus per anar-hi han pres la volada
i amb ells la més nova de mes seus cançons,
perquè tu em recordes la nena estimada
a la més bonica de mes il·lusions.*

*Aquella que em feia somnià a vegades
amb infants molt rossos de blaves ullades,
que adormits somreien vora del meu pit;*

*Tu que als ulls hi portes la llum d'una estrella,
deixa que te'ls clogui amb ma cançó bella
i deixa que t'aimi com a un fill petit.*

M.^a DEL CARME MARCÈ

Músic o Cantor

Masses nimbooses passen lleugeres, portades pel llevant que bufa fort. Fa estona plou. Les muntanyes llunyanes mig esfumades per la pluja, estan coronades de boires rossegueres que des de les valls s'enfilen carena amunt. Què's bonic contemplar el desfilar dels bells panorames del Baix - Empordà, des d'un vagó del tren petit, que va de Palamós a Girona! Estic abstret en tot lo que hi ha prop meu, quan tot d'una, una sotragada forta em desvetlla de ma contemplació i em dono compte de que hem arribat a Palafrugell.

Pocs segons després, torna a marxar el tren i jo com atret novament per l'encís del paisatge, surto a la plataforma. No sé perquè, però sento ganes de cantar en veu baixa. És com una necessitat, que fa que inconscientment pugui de dins meu, unes quantes notes apreses no sé quan però que deuen lligar bé amb l'ambient del dia. El tren a batzegades fortes, però sens lograr treure'm de la meua abstracció, va fent sa ruta. Jo continuo disfrutant de tot lo que s'enmiralla en ma retina. I el meu esperit va fent brollar de lo més íntim, un cant que mig ofegat, tot just traspuja pels llavis.

—Músic o cantor... músic o cantor.

I quasi a cau d'orella, continuo sentint aquests mots. Miro al meu costat i veig que no estic sol. Un home alt, ben proporcionat, de cara morena, faccions ben regulars i d'ulls clars que m'estan mirant, està prop meu.

Comprenc que alló de músic o cantor va per mi; de moment quedo sobtat, sento calor a la cara, em fa l'efecte que m'han atrapat fent una malifeta. No havia d'haver cantat; dec fer-ho desastrosament i aquell home em martiritzava repetint com si ho digués per ell sol, aquelles dues paraules. Músic o cantor. Fent un esforç, ràpidament reaccio i l'hi dic: Si va per mi, un servidor no sóc ni una cosa ni l'altra, sóc... Era difícil dir lo que sóc, i l'home tot seguit diu.

—Perdoni, no s'ofengui però he sentit que cantava un tros de Bohème, aquell tros que's titula «Adiós a la vida» i encara que poques notes he escoltat perquè la meua expressió l'ha fet callar, he de dir-li que afina força i ho canta amb molt sentiment.

Jo no sé la cara que devia fer i què devien dir mos ulls, perquè el cas és, que aquell company de viatge, va apressar-se a dir-me:—Ja veurà, no ho estranyi, jo sóc cantor; no professional, però si d'afició; jo he donat molts concerts per aquest Empordà i altres llocs i li dirà tothom d'aquestes rodalies, que bé prou em coneixen. Per això en sentir-lo, he cregut que també cultivaba la música, o al menys que devia esser-ne un aimant de debó. No cregui, no; que afinava força.

Jo no recordava ja, ni lo que dimoni havia cantat. Tot jo era ulls, per a endevinar si aquell home seguia bur-

lant-se de mi o si ho deia de debó. Ell continuà:

—Jo des del meu record puc dir que quasi sols visc per la música. He aprofitat totes les ocasions que han estat al meu abast, per a anar cultivant i perfeccionar-me en el cant, ja que a ma gran afició, he tingut la sort de tenir-hi acoblada la veu. He procurat jo mateix, anar donant vida a aquest foc de l'esperit que en diuen sentiment artístic. He sentit els plaers més purs i més íntims, confonent-me hores i hores amb les harmonies de la natura que no s'apercebeixen per les orelles però que troben ressó en l'ànima. M'he deixat portar per la música, remuntant-me fins a regions, en que sols lo immaterial en pot arribar-hi.

Jo anava asserenant-me i ja sols m'interessava l'estudi d'aquell rostre que deia tantes coses. No sé perquè, però per uns moments, al contemplar-lo, vaig sentir la impressió que tenia a meu davant un llac d'aigües pures, arriacades tot just per l'oratge, que porta en son sí flaires de totes les plantes flors de les muntanyes, que reflexen totes les vibracions de la llum, que emmirallen les estrelles amb nitidesa en nits serenes. Si! per aquell rostre hi traspuava un mon de sensacions recollides per aquell esperit delicat, i per sos ulls clars com bocinets de cel hi vessaba la essència de les imatges que's creaven en aquella imaginació, acostumada a no tenir trabes.

—Ja ho veu!—continuà dient.—Jo que sento a dins meu ànsies de volar, de perfeccionar-me i cultivar la veu—hem trobo lligat. Veig al lluny Barce, lona que m'atrau; sento arribar fins a mi, el bategar dels cors dels cantaires

que han assolit la glòria; a voltes crec sentir entrar la remor del vent, els aplausos amb que els públics coronen els sacrificis dels que han arribat a port després de grans lluites. Una veu de molt endins, em diu: Vola! tu també. Viu la vida del art. No t'espanti el sofrir ni els obstacles. Canta! no hi fa res les vicissituds. Canta, i estudia; cap allà al lluny, trobaràs els mitjans per arribar a la perfecció i màxim desenrotll de les teves facultats encongides fins avui.—

Mentres així anava parlant, la mirada d'aquells ulls es perdia cap a un punt indefinit de l'espai. S'endevinava que's sentia com fascinat pels centenars de llums del gran Teatre del Liceu, i que totes les harmonies alhora repetien al seu esperit: Vina! Vina! i que la materia solsament era aprop meu.

I perquè, vaig atrevir-me a dir-li després d'un curt silenci, no us hi heu dedicat de més jove? Perquè no vàreu volar si tantes ganes en sentieu?

Una mirada que parlava més que totes les explicacions, em feu comprendre que li passà lo que succeeix a molts. Un fort sospir s'escapà del seu pit i digué:

—No ha pogut ésser abans. He tingut de treballar per a guanyar el pa de cada dia, no sols per a mi, que si així hagués sigut rai; pels meus, per la família, i esperant, esperant, he anat passant temps; però ara, ja no puc més. Fins em sembla que les pedres, els arbres, les flors, les muntanyes i aquest mar tant formós que besa l'Empordà, m'encoratgi i em dongui forces.—

Doncs ànim! Empreneu el vol, pro-

curant que les vostres ales no s'arrosseguin mai pel llot de la ciutat. Feu com els aucells. Canteu, però volant molt alt. No oblideu que Barcelona que tant vos atrau, és un fossar d'il·lusions. Cal anar molt alerta per a no caurer en els molts paranys que hi ha arreu. Aneu-hi! però pensant sols en estudiar nit i dia; aquest és l'únic mitjà per arribar a assolir aquest llumet que veieu tant lluny, i que vos té fascinat com a tants d'altres.

El tren va parant sa marxa; en un

rètol mig esborrat, s'hi llegeix "La Bisbal".

El meu company com si despertés d'un somni, em dona la mà estrenyent-me-la fort.

—Perdoni, he de baixar; fins a un altre dia si ens tornem a trobar.

Baixa del vagó mig distret i pocs moments després es perd per un dels carrers que condueixen dins la ciutat.

J. PONS GIRBAU

Corrandes

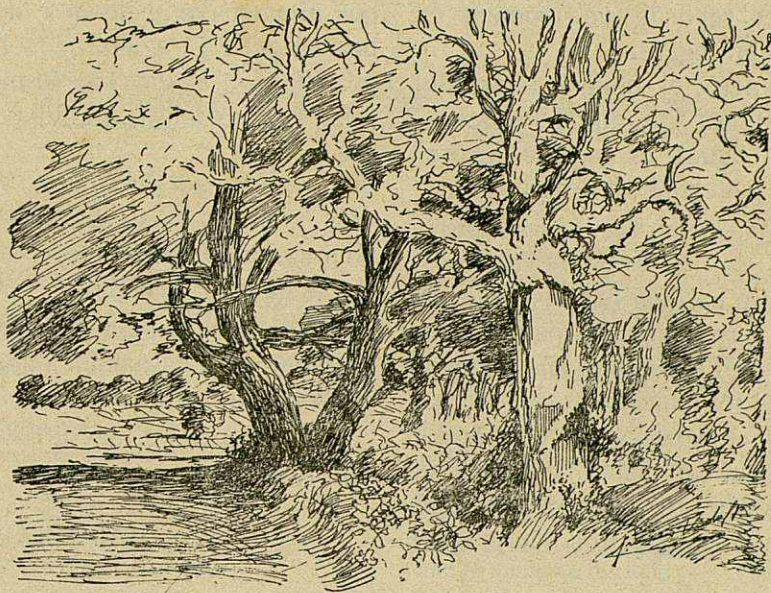
*Naufragar fan els navilis,
els esculls que en el mar hi ha;
contra els del mar de la vida
el cor s'hi sol estrellà.*

*Sens amor tu no pots viure;
més, per tu és l'amor un joc,
puix que quan un cor et guanyes
vas cercant ja un altre cor.*

*A les taules de la vida
cadascú fa el seu papè;
i quants n'hi ha que el de «titella»
els escau d'alló més bé!*

*Poc o molt, tothom procura
de vestir el seu cos nu;
de la nuditat de l'ànima
ia no en fa cabal ningú!*

JOAN GELABERT I CROSA

L'últim de la colla

Fantasia

Al mas F.en vendre's la sureda llavors de la guerra en que es pagaven a tan bon preu, es reservaren dos suros, els més grossos, no sé si perquè els causà recança desfer-se de la bona companyia d'aquelles plantes, o perquè servissin de mostra, i fessin memòria al vianant que aquells ermots havien estat en altre temps sureda formada.

Prop de l'era hi havia el més vell, gros i retallat de branques, no feia més que un xic de sombra als batedors, quan les espigues engrunades pel trepitjar dels bous o dels caballs, havien deixat anar aquella riquesa de gra daurat que més tard se convertiria en farina i s'en faria pa, el nostre pa de cada dia. Aquest suro, tot i ésser tan gros, vivia al cim de la roca. Les rels

buscant on arrapar-se, havien tingut de créixer totes d'un costat, car de l'altre treia el morro una rocassa rodona com el ventre d'una vaca prenys.

L'altre, era cent passes més lluny, al peu de la drecera. Les seves rels xuclaven un poc del camp i un altre poc del marge veí. Era un suro jove-nàs, tendral, i ben fet. La soca, de uns dotze pams de llarg, era dreta i rodona com un canó Al damunt, el brancam s'extenia en totes direccions, talment un paraigua que hagués tingut d'aixoplugar a un centenar de persones.

La pela creixia ufanosa i amb regularitat, i en les parts on s'esclivallava formava unes grenyes com el pa blanc que és ben llevat.

Les dones de St. Deniel quan anaven o venien del mercat solien fer-h

parada per reposar un moment en aquella ombra agradosa.

Un dia però, el dimoni temptador tant i tant furgà a l'orella del propietari, que al fi aquest es decidí a vendre'l seguint la mateixa sort dels altres suros.

El nostre passeig habitual ens decantà un jorn d'aquella part i quan menys ens ho pensàvem ens donàrem compte del fet malastruc.

No's veia ni senyal de que allí hi hagués hagut cap planta. La terra un poc remoguda i res més. Però s'hi notava un buit des d'un troç lluny; vèieu

que hi mancava quelcom i no sabieu ben bé què. El comprador ho havia aprofitat tot, la soca i les branques; les rels i fins les fulles; no hi havia deixat res.

Ara resta sol el de l'era. Vell i xacrós com és, amb aquella bussoga com un pa de dotze lliures, no pot pas fer-se gaires il·lusions.

El dia menys pensat si aproparà un home armat d'un magall i una destrat, i... *finis*.

De les suredes que hi havien crescut no s'en veurà ni rastre.

LL. BARCELÓ I BOU

Record

*¡Oh! brotet de gínesia perfumada
qu'em parles d'aquells cims i d'aquell mar. .
entre la groga flor serves encara
tot el secret encant d'aquell cap-tard.*

*Qu'el Sol morent allunyant-se amb recança
d'aquella platja que tan havia aimat
va deturar-se per oir amb delectança
un jurament d'amor apassionat.*

JOSEFINA JARDÍ CODINA

Madrid

Cançó de pàtria

Tossalet assolellat,
amb camins d'herba florida,
amb un aire regalat,
amb un cel que dóna vida.

Ets sembrat tot d'ametllers
i de vinya esponerosa,
tens bardisses i rosers,
i l'esparsa de l'alosa.

Tossalet ple de perfum
de fonolls i farigoles,
tossalet tot ple de llum,
amb cireres i atzeroles.

Vora teu canta la mar
la cançó innomenada
i tu sents cantussejar
barcarola regalada.

Tossalet, el teu tresor
és la casa tan petita
com l'estoig fet per un cor
per anell de malaquita.

Tota blanca ets igual
que una núvia, deturada
en aquest gentil tossal
de tothom tu ets lloada

Tens finestres a llevant
i soleres a migdia
i només tu tens l'encant
que sols viu en l'alegria.

Recer dolç de quietud
tens l'empar on hi reposa
per trobar la fortitud
qui fa via dolorosa

com la fa el pelegrí
de bastó i carabaça
qui fa hores de camí
bo i sentint que'l sol desglança.

Tens un foc peltemps defred
pa i vi damunt la taula
i penjant a la paret
el tresor d'un bell retaule

on la Verge del Roser
nit i dia sempre vetlla
per la pau, pel formenter,
per l'oliva, per l'ametlla.

Perquè mai aquest encís
pugui perdre aquesta casa
que té amor de paradís
i el cor fet una brasa

De només tocà 'l portal
i la porta dovellada
un hi sent pau de Nadal
la dolçor de l'abraçada

Petiteta com ets tu
vora el mar ets la gavina
amb la ploma que li lluu
per el sol que l'il·lumina

Donaria tot el món
per poder viure tothora
assegut al teu escon
quan la tarda és sonora

per la pluja, per el vent,
per la mar tempestejada,
quan l'arbrat té un turment
i la nit llameguejada.

Tens les cambres odorants
de timons i de murtreres
amb alcoves elegants
a l'estil dels xorigueres

Calaixeres de xiprer
i arquetes de caoba
tens un llit tot oliver
parament de millor roba

Oh caseta de records
com si fos casa de nines
d'un pessebre sembrat d'horts
tens amor de clavellines

enriquida ets d'amor
d'una mare bondadosa
i d'aquella que té cor,
que té'l cor com una rosa.

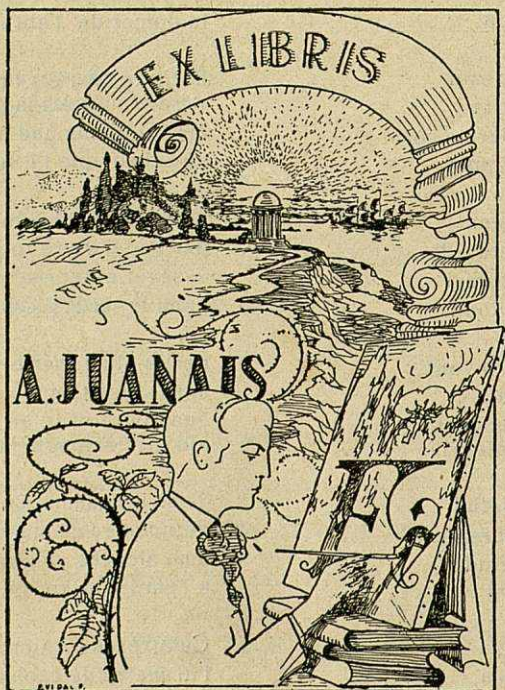
A tothom fa caritat
de repòs i bona cara
i tothom els hi sent grat
qui la veu? qui no s'hi para?

Tossalet assolellat
quin tresor més bell conserves
que no és el teu sembrat
ni tampoc les teves herbes

ni aquest perfum del sol
ni l'oreig ni la mar bella
que reinou el teu bressol
ni tampoc ho és l'estrella

Tens la casa que per cor
té una noia molt polida:
qui té casa amb l'amor
té el cel d'aquesta vida.

J. PUIG i BOSCH

De Música

Associació de Música de Palamós en el concert que va donar el passat dissabte, dia 28 de juliol, ens proporciona l'ocasió d'aplaudir una vegada més a l'incomparable TRIO DE BARCELONA, aquest conjunt musical que ha arrencat els aplausos i les lloances de tots els públics intel·ligents de tot arreu on ha fet sentir la justesa de llur execució i l'interpretació admirable de les pàgines musicals dels millors compositors.

Poques coses podríem afegir nosaltres, envers la tasca artística de TRIO DE BARCELONA, a lo dit per els millors crítics musicals de tot el món, i encara lo afegit, pot ser minvaria l'energia i elegància que la sobrietat dona a totes les manifestacions artístiques; n'hi haurà prou, doncs, dient que l'arc d'En Perelló té la rara facultat de vibrar el sentit del compositor quins compassos interpreta i que en aquest caire no queda enrera el violoncel·lista Pere Marés, i que En Vives és, al piano, un mestre inimitable? I també n'hi haurà prou, pot ser, fent constar que la execució del conjunt es senzillament admirable? Si no n'hi ha prou, nosal-

tres no sabríem què dir-hi més: l'admiració resta idees a l'enteniment i paraules a la ploma.

En quant al programa, molt bé: seguint la bona costum d'Associació de Música no hi falta la part de música espanyola; el Trio en re d'En J. Turina va ésser escoltat i aplaudit amb entusiasme, la música d'En Turina composta de frases enèrgiques i urdida amb nervi, està tramada amb suavitat i si bé al principi es fa un xic estranya, (perquè fuig de lo corrent) després, quan hom ha penetrat les frases que conté es dona compte de les admirables sonoritats que les componen. El reste del programa, Trios de BEETHOVEN i SCHUBERT, foren igualment aplaudits.

Fora de programa i obligats per la formidable ovació TRIO DE BARCELONA, va tocar el INTERMEZZO de Goyescas.

Als molts i sincers aplausos que va merèixer TRIO DE BARCELONA siguin's permès afegir-hi la nostra humil felicitació.

MENTOR

Palamós, agost de 1928

Del carnet futbolístic

Dia 17 de Juny.

Club D. Americà, 1—Palamós S. C., 1

En aquesta data, lliure del torneig Copa Provincial, l'aprofità el club local per medir les seves forces amb aquest notable equip.

Llurs components tots d'un valor remarcable i que han sapigut conquerir el títol de Campions provincials de Barcelona, 3.ª posaren en greu perill en més d'una ocasió la porta palamosina.

El dos gols foren marcats un a cada part i els equips s'arregleraren així; «Deportiu»: Oser - Sendra, Ramón - Rosalench, Sunyer, Peris - Font, Monserrat, Ruiz, Portuguès i Vives. «Palamós»: Mayor - Dimas, Dispès - Gou, Rosalench, Ventura - Aliu, Garriga, Ribera, Molla i Roger.

ELS PARTITS DE FESTA MAJOR

Dia 24. *Palamós S. C. 1 - Barcelona F. C. 1*

Tarda magnífica. No obstant excesiva pels jugadors en quant a calurosa. Surt el Barça que és aplaudit. Goday arbitra i s'al·linien els onze així: Palamós S. C. Mayor - Dimas, Dispès - Gou, Rosalench, Ventura Aliu, Molla, Ribera, Gay i Roger. -- Barcelona F. C. Aymerich - Martín, Pomar - Hernández, Alemany, Roig - Lluch, Toniño, Coll, Galtés i Coll (J.)

De sortida el Barcelona avança i Rosalench aclareix. Al minut just una centrada d'Alemany és aprofitada per l'extrem esquerra que cedeix a Galtés i d'un magnífic cop de cap marca el primer punt.

El Palamós reacciona i ataca breus moments. El joc, ara, es altern, notant-se però, la magnífica combinació de la davantera blau grana. Anotem dues còrners contra el Barça i ara dues contra el Palamós. Va apropant-se el final d'aquesta part i Aliu perd dues ocasions de marcar. En aquesta

part s'ha distingit Rosalench tallant i servint amb encert. La davantera dels locals no s'ha entès.

Segon temps. Els palamosins ataquen i busquen l'empat, Molla el millor de la davantera. Aliu avança i centra i recull Ribera empalmant un xut que s'endinsa en la xarxa barcelonina. Grans aplaudiments. Reaccionen els blau grana i s'apunten 2 còrners al seu favor, sense conseqüències. Ara és el Palamós qui porta fa rato l'iniciativa; Roger centra i Ribera remata però fa mans en Pomar i es concedeix penalty que Rosalench el tira a mig del camp. El domini dels locals és intens i s'apunten 3 còrners seguides, una d'elles Molla xuta a dins mentre el porter román ajegut a terra; el gol sembla imminent però surt en Roig i com per miracle allunya el perill amb el cap. I s'acaba el match amb el resultat d'empat a un gol.

Dia 25. *Palamós S. C. 1 - F. C. Barcelona 3*

El resultat d'aquest partit no és un fidel reflexe del succeït. L'equip del Barcelona feu lleugeres modificacions que potser li feren donar més rendiment a l'atac, doncs Parera forní una actuació magnífica que contrarrestà en bella forma Rosalench. La ratlla defensiva i mitja fou idèntica a la del dia anterior i la davantera es confeccionà així: Lluch, Toniño, Parera, Galtés i Segura. En quan al Palamós sols tregué de l'atac a Gay, substituint-lo Garriga.

L'espai ens manca per detallar els demés partits i sols direm que de bell començ Mayor deturà dos freequics davant de porta que li valgueren una gran ovació. La primera part acabà amb 1 a 0 obtingut per Parera. Durant la segona part el Barça feu els altres quatre punts dos d'ells però no gaire clars i el Palamós marcà el seu de penalty tirat per Rosalench. De quantes avançades portà a cap el Palamós no en saberen treure el fruit, degut però a l'individualisme de Ribe-

ra. Es tiraren 6 còrners contra els locals per 4 als forasters.

Del Palamós els millors Rosalench, Mayor, Aliu, Ventura i Dispès; els demés ajudaren a arrodonir el quadro. I dels forasters no cal parlar-ne; tots ens agradaren, especialment el mig-ala Roig i els davanter Toni Joan i Parera.

Dia 29 de Juny.

PARTIT COPA PROVINCIAL

Palamós S. C. 0 - A. S. Democràtic 1

Una vegada més hem de fer constar el nostre disgust quan succeeixen coses com les que s'escaigueren en aquest partit. Abastament és sabut que el sistema d'arbitrar aquesta mena d'encontres no diu gaire, i en certa manera trobariem molt raonable l'actitud del públic i l'indignació dels jugadors locals. Es deplorable donar lloc a aitals incidents, però més trist és que un partit que de bon troç podia i es mereixia ésser guanyat pels locals en sortissin victoriosos els forasters per la mínima diferència degut al favoritisme de l'àrbitre gironí.

No ressenyarem el partit, sols direm que els visitants obtingueren el gol de la victòria degut a estar massa adelantada la defensa doncs els davanter trobaren en Mayor desamparat. En tot el partit es tirà una sola còrner contra els locals i en canvi es tiraren 9 còrners contra els forasters; prova evident del gran domini que exercí el Palamós. Del Palamós es distingiren Aliu, Rosalench i Forner. Gou potser millor en el seu lloc de mig centre que a l'exterior. Dels visitants el porter fou l'heroi de la tarda, parant trets i més trets. Els demés compliren.

Dia 1 de Juliol.

PARTIT COPA PROVINCIAL

Palamós S. C. 2 - U. D. Girona 3

Resultat injust a totes llums. Per hom qui seguí amb atenció el curs de la partida més lògic hauria estat un empat. I no un empat a tres gols sinó a dos. El Girona alinià a Abelard i Llavià de Palafrugell; Gordi del Mollet i altre jugador de l'Iluro de Mataró.

Amb tot, el seu resultat victoriós fou degut a un penalty que l'àrbitre gironí Sr, Vinyas concedí (i que a nosaltres ens semblà totalment involuntari). El primer gol l'aconseguí el Girona en la primera arrencada i quan ja Mayor havia rebutjat la pilota tots els davanter l'empenyeren a dins la xarxa. El segon fou de penalty i el tercer a totes llums en complet orsai. Els del Palamós foren lograts per Dimas a la segona part jugant de davanter centre. Durant l'encontre s'interrompí el joc vàries vegades degut a la duresa emprada pels gironins.

Es tiraren dues còrners per bàndol.

Ceida 3 - Palamós S. C. 0 (reserva)

Aquest partit es jugà el dia 8 prop-passat. El reserva del Palamós estava compost per elements joves i debutants bona part d'ells, ben al revés del Ceida que presentà a quatre dels seus equippers de primera fila.

Dia 15 de Juliol.

U. S. de Sans (reserva) 0

Palamós S. C. 3

Aplaudim l'actitut adoptada per el Palamós de excloure la seva participació al ja començat torneig Copa Provincial i així poguer enfrontar a equips forans que donen una nota de més relleu i de passada els aficionats palamosins poden gaudir de bon futbol.

El partit que ens ocupa fou regular dons sense empleiar-se els contendents gaire a fons, a la primera part el Palamós obtingué 2 gols de gran factura: el primer aconseguit per Rosalench als 25 minuts i Ribas fou l'encarregat d'apuntar el segon d'un tir fortíssim que havia repel·lit el porter del Sans i que primer tocà al travesser.

En el segon temps el Sans es refeu i posà a Porro en perill més d'una ocasió. Altra volta Rosalench fou qui apuntà el darrer gol. Es tiraren 4 còrners contra els visitants per cap als palamosins. Dels sansencs ens agradaren el porter i defenses. Del Palamós Dispès s'afiançà molt en el seu lloc de defensa. Insistim en que Gou hauria de jugar de mig-centre.

Es cuidà de dirigir l'encontre Ballell.

Dia 25 de Juliol

En aquesta data es jugà al camp local un interessantíssim encontre entre el Granollers S. C. i el Palamós. Guanyaren els visitants per 3 a cap i dos d'ells entrats per els propis palamosins.

El Palamós jugà sense Aliu, Ventura i Rosalench, i malgrat la voluntat que posaren els substituïts no pogueren reeixir.

Dia 5 d'Agost

Palamós S. C., 5—C. C. i D. A. 1

Meritíssima a totes llums la ressonant victòria aconseguida pels nostres equípilers en el propi terreny guixolenc lluitant contra el Ceida.

Els dol no poguer descriure el partit degut al poc espai, però explicarem l'obtenció dels goals:

El primer goal als 20 minuts fou per obra de Molla d'un cop de cap a l'angle superior. El segon per Rosalenc, d'un tir magnífic.

A la segona part després d'un persistent domini dels palamosins Rosalenc, marcà els tres restants tots d'esplèndida factura.

El del Ceida fou degut a una indecisió de Mayor.

Canals, de St. Feliu, fou qui arbitrà.

Els jugadors palamosins forniren un partit magnífic de tècnica i valentia.

El Ceida ens tornarà la visita el dia 15.

C. A. M.

Crònica local

Algunes publicacions ben remarcables s'han fet ressó de l'èxit obtingut, per l'extraordinari de MARINADA que, especialment a Palamós, cridà poderosament l'atenció. Agraïm sincerament les mostres d'afecte que s'ens han donat amb aquest motiu.

Ens resta encara el regust de les sardanes i festeigs de la passada Festa Major, que, malgrat no ésser tan llúida com en anys anteriors, en canvi un nombre ben crescut de forasters feu estada en la tranquil·la i acollidora vila empordanesa.

El Casino El Port, feu les delícies de la concurrència, la renombrada cobla «La Principal» de Cassà. Al Centre Federal, i al Casino L'Unió, les cobles «Planas» de Martorell i Principal de La Bisbal amenitzaren els concerts i balls i al Centre Econòmic atrageran força públic les Germanes Blanques de Navarra. Amenitzà l'acte de fer entrega de la bandera al Cos de Carrabiners local i donà sengles audicions de sardanes, la reputada cobla

de la Banda del Regiment, d'Asia de Girona.

En resum, una festa que tot i els pocs atractius que hi hagueren deixarà (com diuen les cròniques) «grat recort».

Bon nombre d'estiuejants sojornen en nostra vila i tant el Geroglífic com l'Hotel Trias es veuen sumament concorreguts per caravanes de forasters que venen a buscar el repòs i benestar, defugint les molèsties que ocasiona viure en les capitals sota la calor asfixiant d'aquests dies.

S'incendien uns boscos de la part de Calonge donant lloc a un paorós espectacle nocturn, siguent molt els qui s'estacionen en la miranda del Casino L'Unió per contemplar-ho.

Oberta totalment al públic la nova carretera que condueix a La Fosca, són un sens fi els que aprofiten la bonior del temps per fer-hi una passejada.

El dia 14 del mes prop passat en el col·legi que dirigeixen les Rel·ligioses Carmelites de la Caritat, s'inaugurà solemniament la nova Capella, veient-se dit acte molt concorregut.

Després de la Benedicció hi hagué Missa amb «motets» cantats per les alumnes. Es beneí el nou Via-Crucis i el Reverent Rector de la Parròquia pronuncià un eloqüent parlament ponderant els mèrits d'aquesta devoció. Contribuí a solemnitzar la inauguració l'escaure's amb la festivitat de la Verge del Carme, patrona del Col·legi, per quin motiu des del dia abans ja es notà l'afluència de fidels que visitaren la nova Capella per guanyar el jubileu del Carme.

A les 8 del matí del dia 16, festa de la Verge del Carme, es cantà un solemne ofici amb acompanyament d'harmonium i violí. Hi hagué Comunió General que fou concorregudíssima. I a les 6 de la tarda es feu el trisagi de la Verge seguit d'altres actes al·lusius a la festa.

També el dia 29 del mateix mes tingué lloc en la Parroquial un acte solemne dedicat als Exercitants. Al matí, missa de Comunió General, i a la tarda funció solemne per als exercitants i càntics i sermó que predicà Mossèn Sebastià Regí, Pvre. Sacerdot de l'Obra dels exercicis parroquials.

Reparant el motor de la barca de pesca propietat de Joan Guillem es produí ferides greus en un braç degut a incendiar-se el dipòsit de benzina el jove manyà Jordi Robau.

Li desitjem un franc restabliment.

Fa unes setmanes ocorregué un fet sangonant en el terme del Pont d'En Blau, quilòmetre 45 de la carretera a Girona.

Uns ambulants s'agrediren a trets i en resultaren 2 de ferits que foren

traslladats a l'Hospital d'aquesta vila. Un d'ells morí després d'haver-lo traslladat a Girona.

El jutge i Guàrdia Civil instruí les diligències del cas i capturà a qui feu els dispars.

S'assegura que tot vingué d'una juguesca entaulada sobre la rapidesa de dos ases propietat dels contendents.

No falten diversions per el nostre jovent, doncs gairebé diàriament es celebra algun ball o verbena en un o altre lloc de la vila. Són els més concorreguts els que tenen lloc en el Casino «El Port», Centre Republicà, Royal Bar i Casino «La Unió».

La Societat «La Equitativa» celebra sa gran diada cooperatista amb una sessió de Cine seguida de conferències en el Teatre Carme, entregant-se a l'entrada del mateix valuosos i abundants regals als nens que hi assistien. No cal dir que l'assistència hi fou més que abundosa.

En el local de l'Econòmic Cine, celebra la mateixa Societat la acostumada reunió general ordinària.

La Companyia del Ferrocarril a Girona i Banyoles ha augmentat el seu material amb l'adquisició de maquinària moderna. S'ens assegura que en breu s'introduiran importantíssimes millores.

Davant del pèssim estat en que quedà l'asfaltat de la carretera de Palamós a St. Feliu, s'ha tingut de procedir a una nova aplicació, després de la qual ha quedat en satisfactori estat. Contrasta amb ella la carretera de Palamós a Palafrugell que està intransitable.

Ha quedat instal·lada una bomba en un pou obert davant «els miradors» per la captació d'aigües per re-

gar els carrers de la Vila operació que es fa amb tota cura i freqüència.

* * *

L'Ajuntament de la Vila ha obert un concurs per l'adquisició d'uns terrenys per la dipositació de basures.

* * *

Passa uns dies a Palamós, una secció de noies de l'Hospici Provincial.

* * *

Finà als 44 anys, Na Mercé Bataller i Carreras, muller de nostre amic En Ildefons Prats. La seva mort produí un viu condol entre les seves abundoses amistats, pietós sentiment que quedà palesat en el concurregutíssim acte del seu enterrament. D. E. P.

* * *

El Sr. Batlle de Palamós, en atent ofici ens assabenta dels Festival Marítim que organitzat per el R. C. Marítim de Barcelona tindrà lloc en nostre port durant els dies 14, 15 i 16 del corrent.

A jutjar per el bell Programa que s'ha preparat i que transcrivim a continuació, fruïrem d'un bell espectacle no vist a Palamós des de l'any 1901 en data de 11 d'Agost doncs recordem que les que s'anunciaren en la Festa Major de l'any 1914 no es portàren a cap degut a forta llevantada.

És de creure doncs, que aquest espectacle portarà bona animació a nostra vila i exornem a les demés societats a què preparin bons festeigs per aquelles diades.

Dia 14: A la tarda Regates-creuer des de St. Feliu a Palamós disputant-se dues magnífiques copes lliurades per nostre Ajuntament.

Dia 15: A la tarda Regates al triangle per els balandres de la sèrie de 6 metres.

Regates al triangle per els balandres-creuers. Ambdues sèries es disputaran 2 magnífiques copes.

Dia 16: Al matí, regates creuer Palamós - Aigua Blava.

Registre Civil

15 de Juny al 31 de Juliol

Naixements — Germà Capdevila Vilanova, Francisco Crosas Robau, Joan Ribera Costart, Joan Pallí Costart, Maria Tresa Bosch Vidal, Francisco Ballell Bosch, Tomàs Flaqué Ruiz, Jordi Padrosa Ros, Ramon Rueda Lión, Maria Magdalena Argó Beltrán, Agustí Crosa Masjuán i Manel Salvadó Albiol.

Defuncions. — Adela Rovira Miró, de 72 anys d'edat, vídua; Maria Casademont, Roig, de 77, vídua; Mercè Bataller Carreras, de 44, casada i Maria Gibert Bernat, de 70, vídua.

Matrimonis. — Joaquim Amargós Corretjer amb Rosa Jover Maspera, Baldomer Sanchez González amb Rita Pagés Martí, Eliseo Oliu Boé amb Carme Teixidor Gálvez.

Moviment del Port

15 de Juny al 31 de Juliol

VAPORS NACIONALS

Ancirola n.º 1 (5 vegades), *Cabo Nao*, *Cervera*, *Cabo Blanco*, *Berga* i *Cabo Carvoeiro*.

VAPORS ESTRANGERS

Churruca, *Pacheco*, *Kepwinckhall* (dugues vegades), *Calderon*, i *Carpio*, anglesos; *Mont-Pelvoux*, *Sahara* i *Mont Genis*, francesos; *Kis*, *Kektor* i *Hinnoy*, noruegs; *Rosandra* i *Nereide*, italians; *Nobles* i *Cardonia*, americans.

VELERS NACIONALS

Ramona (dugues vegades), *Maria del Pi'ar*, *Joven Paquito* (6 vegades), *Maria* (2 vegades), *Montsianell*, *Fernando Gasset*, *Virgen de los Desamparados*, 2.^a *Carmencita* i *Carmelita*.

VELERS ESTRANGERS

illy G., italià.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —
Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 2.060 - S. P.

**Doctor Ramon
Perpiñá Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

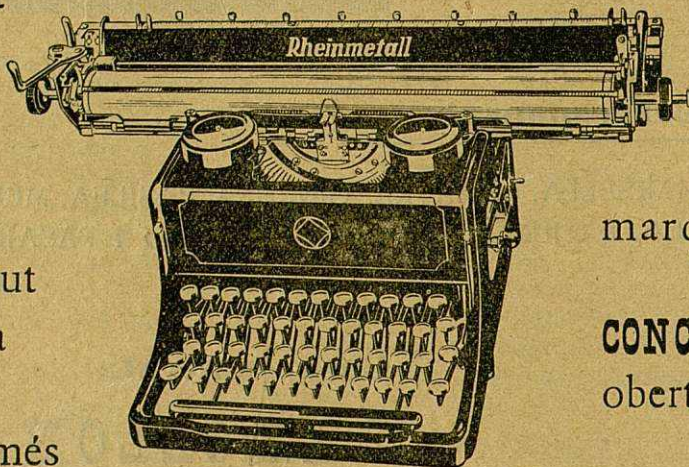
PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

La

ha sigut
elegida
entre
les demés

marques
en
CONCURS
obert per
la

Direcció General de Comunicacions

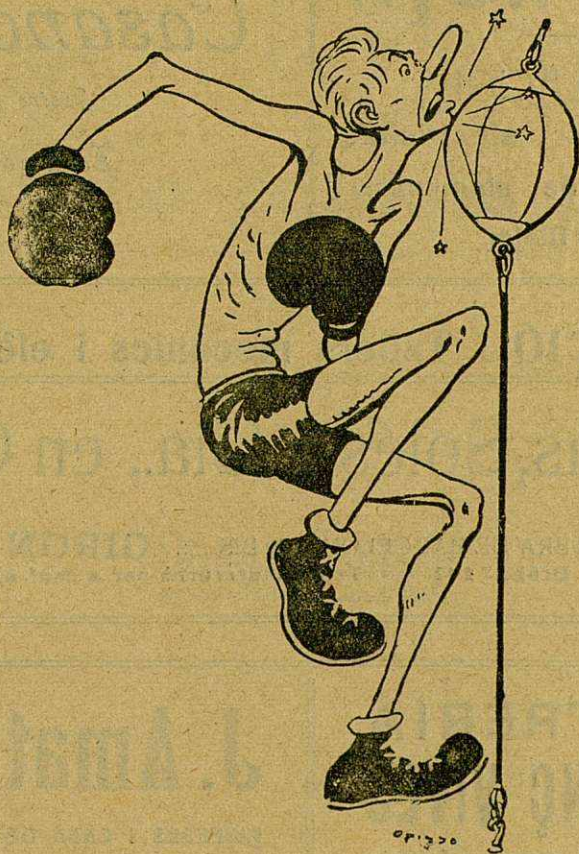
Demanin oferta al representant exclusiu

Cloréns Castelló.- Apartat 1.- Palamós (Girona)

Bicicletas - Accesorios
SPORTS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

Pidan Tarifas de Precios

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Sastre

Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS .. GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

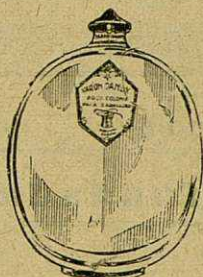
Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

FIJAPELO COLONIA LOCIO

Disponible

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del país i inglesos

Telèfon 1160 H

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

**PER LES ARTS
DEL LLIBRE**

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartó — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona